

det ærede Medlem begyndte med. Jeg erkender, at det Forslag til en Vandløbslov, der i Slutningen af Halvfjerdsene fra Regeringens Side blev forelagt Rigsdagen, var et vel gennemtænkt og vel affattet Forslag. Ministeriet havde den Gang, som jeg ved, benyttet, hvad de maatte hellere oftere skulde benytte, virkelig god, sagkyndig Assistanse til at faa affattet et Forslag, der svarede til Djemedet. Men uheldigvis gik det den Gang, som det undertiden gaar, Lovforslaget vandt, maatte i visse Retninger, men det vandt i alt Fald ikke i Klarhed ved den Behandling, det undergik i Rigsdagen. Den klare Konsekvens, der gik igennem Forslaget, som det var forelagt fra Regeringens Side, er paa adskillige Punkter brudt der-ved, at Loven fik en ganske anden Affattelse paa adskillige Omraader, end Forslaget oprindelig havde. Det ligger imidlertid adskillig Tid tilbage, saa det skal jeg lade ligge. Men jeg har ikke villet undlade at give Regeringen min Anerkendelse for, at man den Gang virkelig forelagde et godt Lovgivningsarbejde. Naar den paagældende Lov imidlertid ikke ganske svarer til Djemedet for Tiden, kan det til Dels begrundes i, at Loven allerede er 16 Aar gammel, og i vort Land er der jo stet en ret betydelig Udvikling i de 16 Aar, ogsaa paa Omraader, hvor der kræves netop Foranstaltninger baserede paa Vandløbsloven. Jeg sigter ikke alene her til Købstæder og Handelspladser; men jeg sigter tillige til den Mangfoldighed af Smaabyer, der ere voksede op om Jærnbanestationerne, og hvor det er en ret søkelig Ulempe, at man ikke har fyldestgørende Bestemmelser i Vandløbslovgivningen, der passe paa disse Forhold. Jeg tror imidlertid ikke, at det vil lykkes Rigsdagen eller dette Ting, selv med den mest ihærdige Behandling af det lille Lovforslag, her ligger, at faa rettet alle de Mangler, der klæbe ved Vandløbsloven i det hele taget. Jeg vil langt hellere gaa en anden Vej end det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgfreds (Bertelsen). Jeg vilde langt hellere sige: Lad os vedtage det lille Lovforslag, der foreligger, uden store Betæneligheder, det er i Virkeligheden ret uskyldigt, og lad os saa anmode den højtærede Minister om, saa snart ske kan, at tage under Overvejelse, om ikke en indgaaende Revision af Vandløbsloven af 28de Maj 1880 vilde være hensigtsmæssig og nødvendig. Jeg tror, at det er den eneste Maade, hvorpaa man kan faa de Huller stoppede og de Fæst rettede, som det har vist sig i de 16 Aar. Loven har bestaaet, nu ere til Stede. Jeg er heller ikke enig med det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valg-

freds i, at det skulde være vanskeligt at forstaa det paagældende Forslag. Jeg skønner ikke, at der er noget Punkt i det foreliggende Forslag, der kan vække Tvivl hos dem, der skulle administrere efter Loven. Det, som det ærede Medlem var inde paa, at der skulde være en Latune, nemlig det, at Forholdene kunde stille sig saadan under visse Omstændigheder, at der kun bliver Appellinstans til Vandvæsenkommissionen og ikke videre, det er jo noget, vi ganske godt kende i den nuværende Vandløbslov. Jeg behøver blot at henvise til § 52. Der have vi akkurat den samme Bestemmelse, at hvis Parterne ikke blive enige om at undergive Divergensens Vandsynsmændenes Kendelse, kan Sagen kun afgøres af Vandvæsenkommissionen — og eventuelt Overlandvæsenkommissionen. Det er ganske de samme Udtryk, der ere brugte, og jeg tror ikke, det er af de Ting, der behøve at forandres. Hvad jeg nærmest sigter til — jeg skal ikke komme ind paa Detailler — men hvad jeg nærmest sigter til som Mangler i den nuværende Vandløbslov er for det første nogle Paragraffer i Udsnit A, §§ 12—17, som omfatte Bestemmelserne om Regulativets Affattelse. Det er nærmest det, jeg sigter til, naar jeg siger, at Loven har faaet en betydelig Uklarhed, som Lovforslaget i sin Tid var fri for. Det er ret vanskeligt, og jeg vil næsten sige næsten umuligt for Vægfolk at forstaa fuldt ud, hvad der menes med Bestemmelserne i §§ 12—17, og det er jo dog en Lov, der skal administreres af lutter Vægfolk og burde derfor helst være en Lov, der kan forstaaes af ganske almindelige Vægfolk. I Udsnit B tror jeg ogsaa, at der stete nogen Stade ved Behandlingen her i Rigsdagen i sin Tid. Jeg tror, Regeringens Forslag var bedre affattet med Hensyn til Udsnit B, der omfatter de private Vandløb. Jeg tror ikke, det er hensigtsmæssigt i saa høj Grad, som den nugældende Lov har gjort, at lægge hele Myndigheden og hele Ansvar for private Vandløbs Behandling over paa Vandsynsmændene. Jeg tror i det hele taget, at som Forholdene have udviklet sig, ere adskillige af vore private Vandløb saa vanskelige at behandle, at det er for meget forlangt, at Vandsynsmændene skulle kunne klare de mange heterogene og ret indviklede Spørgsmaal, som der kan fremkomme, og som bekendt, er det kun i ganske enkelte Tilfælde ved Behandlingen af et privat Vandløb, hvor man overhovedet kan komme ud over Vandsynsmændenes Behandling til Vandvæsenkommissionen. Tilsvarende er Udsnit C om Søer §§ 50—51 aldeles ufuldstændig. Mange af os vilde maatte erindre et Forhold, der